

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/259/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112209940
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1112209940.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa : T. H., B.. XX.XX.XXXX, X. Y. XXXX/X, XXX XX C.-L., Č. G., zast. JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, Symfonická 1496/9, Praha, Česká republika, proti odporcovi : Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie 3,87 € s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08. marca 2013, č. k. 8C/81/2012-36, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania z m e ň u j e tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 72,69 €.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.03.2012 domáhala voči odporcovi zaplatenia istiny vo výške 3,78 € s príslušenstvom titulom zaplatenia náhrady nákladov pôvodného trestného konania a výkonu trestu za nezákonnú väzbu jej nebohého otca Y. Š.. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 01.08.2012, pred uskutočnením prvého pojednávania, vzala navrhovateľka svoj návrh v celom rozsahu späť z dôvodu, že odporca oznámením zo dňa 04.06.2012 priznal navrhovateľke dlžnú sumu 3,87 €. Súd prvého stupňa preto konanie podľa ust. § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. s tým, že z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania odporca, nakoľko splnil povinnosť uplatňovanú návrhom až po jeho podaní na súde, a preto prvostupňový súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 72,69 €.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca; jeho odvolanie smerovalo proti výroku, ktorým mu prvostupňový súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania. Odporca vo svojom odvolaní argumentoval tým, že navrhovateľka, vrátane ďalších dvoch žiadateľov, všetci zastúpení tým istým právnym zástupcom, uplatnili každý nárok na odškodnenie samostatnými návrhmi na začatie konania, aj keď tieto nároky na odškodnenie u odporcu uplatnili spoločne jednou spoločnou žiadosťou o odškodnenie, pričom tak vytvorili šesť súdnych konaní s minimálnou hodnotou sporu. Všetky tieto nároky mohli byť uplatnené jednou spoločnou žalobou, čím by nedošlo k zaťažovaniu súdov a navyšovaniu trov právneho zastúpenia. Vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že v tomto prípade by bolo priznanie trov právneho zastúpenia advokátovi nielen v príkrom rozpore s dobrými mravmi, ale aj v rozpore so zákonom č. 586/2003 Z.z. o advokácii, zákona č.

455/2001 Z.z. o živnostenskom podnikaní ako aj ustanoveniami O.s.p. Právny zástupca navrhovateľky nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keďže jeho úkony nevykazujú známky žiadnej hospodárnosti poskytovania právnych služieb. Takéto konanie zároveň nie je v súlade ani s profesijnou etikou advokáta a dobrými mravmi. Odporca si bol vedomý, že uplatnené nároky neuhradil v zákonnej 6 mesačnej lehote, táto skutočnosť však podľa neho nemôže byť dôvodom pre priznanie trov právneho zastúpenia v požadovanej výške. Všetky nároky podľa neho mali byť uplatnené spoločnou žalobou. Odporca v tejto súvislosti poukázal aj na jednu zo základných zásad hmotného i procesného práva, a to zásadu zákazu zneužitia práva vyjadrenú v § 2 O.s.p. Uviedol, že zneužitím práva je aj konanie procesnej strany v občianskom súdnom spore, ktoré je v rozpore s účelom procesnej normy či procesného inštitútu a ktorým sa procesná strana snaží získať výhody nepredpokladané procesným právom alebo marí riadny postup v konaní. Prípacom zneužitia procesného práva je aj šikanózne konanie, ktoré je vedené s priamym úmyslom spôsobiť škodu protistrane. Mal za to, že znaky takéhoto konania vyžaduje aj správanie sa navrhovateľky resp. jej právneho zástupcu. Náhrada trov konania totiž v žiadnom smere nemá znamenať určitú formu obohacovania sa na úkor povinnej strany. Ďalej uviedol, že priznanie týchto trov konania v podobe trov právneho zastúpenia je v príkrom rozpore so zásadou účelnosti vynaložených trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., pričom na túto prvostupňový súd vôbec neprihliadal. V závere odvolania odporca uviedol, že na všetky tieto skutočnosti poukazoval už vo svojom vyjadrení zo dňa 16.8.2012, súd prvého stupňa sa však s nimi v napadnutom uznesení nevyšporiadal. Prvostupňový súd pri rozhodovaní rovnako nebral v žiadnom smere do úvahy ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Trovy právneho zastúpenia v prejednávanej veci nemali byť vôbec priznané, nakoľko ide o drobný spor, trovy sú neprimerane vysoké a existujú skutočnosti odôvodňujúce závery o šikanóznom výkone práva. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že navrhovateľke trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia neprizná.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,41 €. Mala za to, že práve odporca konal v rozpore s dobrými mravmi, keď šikanózne ignoroval oprávnenú žiadosť navrhovateľky na odškodnenie a bol to odporca, ktorý svojou nečinnosťou spôsobil spor na úkor štátneho rozpočtu. Podľa navrhovateľky sa jej netýka to, čo koná alebo nekoná jej právny zástupca v iných sporoch s inými navrhovateľmi. I keby sa jej právnomu zástupcovi v iných sporoch nedarilo, nie je dôvod, aby mala z toho v tomto spore nejakú ujmu. Tvrdila, že pohľadávka v tejto kauze nenarástla do nezmyselnej výšky, nakoľko súd priznal iba 72,69 €. Podotkla, že žiadnu žalobu podávať nemusela, keby odporca splnil svoju zákonnú povinnosť včas. Nároky prejednané touto žalobou sú teda dva: náhrada nákladov trestného konania a náhrada nákladov výkonu trestu. Pokiaľ navrhovateľka v žiadosti o odškodnenie uviedla požiadavku i na ďalšie položky, nie je to žiadne navrhovateľkino previnenie. Rovnako tak nie je žiadnym previnením, že v tejto žalobe uplatňuje nárok len v uplatnenom rozsahu. Podotkla, že jednanie odporcu je v jednotlivých položkách nevyspytateľné, pričom súdy sami posudzujú jednotlivé položky niekedy odlišne. Dokonca sú prípady, že navrhovatelia podali jednu žalobu a súd sám potom niektoré položky vyčlenil k samostatnému prejednávaniu. Navrhovateľka mala za to, že postupovala najefektívnejším spôsobom a má nárok na plnú náhradu nákladov každého jednotlivého konania, čo zdokladovala uzneseniami Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.09.2012, č. k. 5Co/434/2012-24 a zo dňa 30.11.2012 5Co/492/2012-91, pričom odkázala na odôvodnenia týchto rozhodnutí. Ďalej uviedla, že podľa § 150 ods. 2 O.s.p. nemusí totiž súd znižovať náklady právneho zastúpenia. Môže tak urobiť ak to odôvodňujú okolnosti prípadu a tu žiadne dôvody súd nevidel.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania navrhovateľky je potrebné v zmysle § 220 O.s.p. zmeniť, nakoľko nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie napadnutého výroku ani na jeho zrušenie.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., v znení účinnom ku dňu podania návrhu (30.03.2012), ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 500 €, od toho okamihu ide o drobný spor; (pohľadávky nízkkej hodnoty sú tie, ktoré neprevyšujú, resp. nedosiahnu, nepresiahnu hodnotu 500 €).

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Predmetné ustanovenie (§ 150 ods. 2 O.s.p.) je ustanovením s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá ponecháva na súde zváženie, či trovy konania sú voči uplatnenej pohľadávke neprimerané a čo vôbec pod neprimeranosťou treba rozumieť.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že súd prvého stupňa zastavil konanie z dôvodu, že navrhovateľka podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 01.08.2012, zobrala pred začatím prvého pojednávania svoj návrh v celom rozsahu späť. Ako dôvod späťvzatia uviedla, že odporca listom zo dňa 04.06.2012 priznal navrhovateľke žalovanú istinu. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka vzala návrh na začatie konania v celom rozsahu späť pre správanie sa odporcu. Vzhľadom na skutkový stav veci a na skutočnosť, že odporca uspokojil nárok navrhovateľky až po podaní návrhu na súd, má odvolací súd za to, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne. Preto podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. vzniklo navrhovateľke právo na úhradu trov konania zo strany odporcu. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že navrhovateľke v priebehu konania vznikli trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 72,69 €. Nakoľko v prejednávanej veci ide o drobný spor (§ 200 ea ods. 1 O.s.p.) a uvedené trovy právneho zastúpenia sú voči pohľadávke, ktorú prevyšujú niekoľkonásobne, neprimerané, nesprávny bol postup súdu prvého stupňa, keď navrhovateľke v uplatnenej výške náhradu trov právneho zastúpenia priznal a neaplikoval na vec ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p.

Za drobný spor v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. je nutné považovať konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), akým je nepochybne aj predmetné konanie, kde sa navrhovateľka domáhala zaplata istiny vo výške 3,78 € s príslušenstvom titulom zaplata náhrady nákladov pôvodného trestného konania a výkonu trestu za nezákonnú väzbu jej nebohého otca Y. Š.. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka si v prípade úspechu v konaní pred súdom prvého stupňa uplatňovala náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby á 16,60 € (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na začatie konanie a písomné podanie - návrh na zastavenie konanie) + 3 x režijný paušál vo výške 7,63 € + 20% DPH, t.j. spolu vo výške 72,69 €. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhovateľkou uplatnená výška náhrady trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia (72,69 €) zjavne prekračuje výšku uplatňovaného peňažného plnenia (3,87 €).

Ako bolo už vyššie uvedené, súhrnná suma trov konania (pred súdom prvého stupňa) by inak prevyšovala výšku samotnej uplatňovanej pohľadávky (pričom ide o tzv. drobný spor, § 200ea O.s.p.), a podľa názoru odvolacieho súdu, už len z toho dôvodu, že trovy konania by boli vyššie ako pohľadávka, možno v súdnej právnej veci trovy konania označiť voči pohľadávke za neprimerané. Z dikcie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. plynie podmienka neprimeranosti trov voči pohľadávke v drobnom spore a takáto situácia nastáva zjavne vtedy, pokiaľ trovy konania v úhrne dosahujú vyššiu sumu než samotná uplatňovaná pohľadávka. Neprimeranosťou však nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatňovanej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale vôbec aj vznik trov konania, ktorých vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

Podľa názoru odvolacieho súdu sú v prejednávanej veci splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. : konanie sa týka tzv. drobného sporu a trovy konania sú voči nej neprimerané. Nepriznaním náhrady trov konania navrhovateľke na základe ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nemožno vnímať ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, keď aplikovaním citovaného ustanovenia zákona súd len využil platnú právnu úpravu.

Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky odporcu týkajúce sa toho, že trovy právneho zastúpenia v prejednávanej veci nemali byť vôbec priznané, nakoľko ide o drobný spor, pričom trovy sú neprimerane vysoké a existujú skutočnosti odôvodňujúce závery o šikanóznom výkone práva, podľa názoru odvolacieho súdu právne významné a spôsobilé spochybníť správnosť uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, nakoľko v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. absentoval návrh na ich priznanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.